

Praderia

Un relat de: [Daniel N.](#)

Aigualides ànsies
pressentiments de mort
crits a la foscor
esgarrifances a les puntes
dels pels, signes d'edat
avancen sense aturador
fan seva la tibantor
destrueixen els ulls
enrogint-los, captivant-los
les hores perdudes
passen desfilant
davant les ploroses òrbites
ha estat una juguesca
perduda des del començament

Bèsties de mal ferrar
campen a l'exterior
renillen i bramen
sense distinció
puc comprendre el sentiment
que els fa enyorar-se
de passades llibertats
prats d'herba pamera
coberta de rosada
com l'oli i el vinagre
amanint la praderia
per delectació de musells
expert en tasts
de dolçor natural

Llargàries inacabables
s'estenen damunt el cap
el sostre del món
blaveja amb calidesa
ningú no s'hi pot oposar
tothom ha d'acotar
davant el seu tro
els infinits rabents
passen a frec de nas
salten els espais interiors
pregunten sense moderació
els dubtes s'ensenyoreixen
dels caps arrodonits
boteruts per cops
de garrot paternal
per fora no es pot distingir
l'abonyegament
és amb exàmens detallats
fent servir aparells i tècniques
que es pot copsar el dany

Temptatives èpic-teòriques
d'engabiar el vent
d'engarjolar l'aigua del torrent
de fer sentir la resclosor
al vapor d'aigua
amuntegant-se damunt el núvol

per demostrar llur força
expressiva i sensitiva
fa capgirar els cors
i tremolar les galtes
de fred o de por
de cansament o de rutina

L'herbei al revolt
a la vora del camí
nodrit d'aire i vent
creix sobre les restes
de cadàvers soterrats
visqueren temps pretèrits

Furiosament s'alliberen
les dentadures recobertes
de la tosca persistent
renillen al vent i a l'aire
guitzen al no-res
conscients potser que el buit
n'és responsable, té
les claus del repòs
l'accés al descans
el codi del son

El borinot implacable
sempre encerclant
el treballador del pensament
no cal passar ànsia
pel seu nodriment futur
al capdavall l'aire
nodreix el món
conreus i hortes expressen
la benevolència carbònica
l'aigua s'escola
entremig de les arrels
es perd subterràniament
fa el seu camí
passa, ignora
necessitats i clams

Un titubeig lleu
una mirada perduda
un contacte de braços
posa en alerta els sentits
les imatges s'entrebanquen
les olors penetrants
que abans eren només
observació i identificació

El timbaleig de les gotes
contra el basal
contra el tronc
contra les fulles verdes
recorda massa el dolor
les agulles esmolades
els dits a l'ull
els nassos caiguts
escapçats pel foc
les artèries saturades
de peces de greix
malfactor i llatinable

No es pot suportar
el dolor de la ment
veient les immensitats
cobertes d'espai
farcides de massa
emportar-se l'horitzontalitat
al seu cau d'extensió

Nombres i lletres
llocs i camins
congruents per un fi
aplegats amb un objectiu
els torrents i rierades
les afraus i esvorancs
al bell mig de la roca
dins la vall
reflecteixen maneres
formes de coneixement
cultures mil·lenàries
soterrades per l'allau
de sediments i runes
la colonització propera
reclama el seu tribut
el delme de sang
la sagnia controlada
al coll de la vaca

No ens allunyem dels orígens
amb calma trepitgem els drets
de les contrades, dels ciutadans
ningú no vigila l'ordre
de les coses

Les mans primer fredes
després suoses
agafen el mànec
de l'estri de camp
la praderia morta
ferida pels flancs
vol revelar-se, cor que vols
de renecs i mals averanys
el renill delata
la ferida oberta

Cansats de bregues
d'escomeses i retirades
els soldats del món
es retiren amb cautela.